

som her ikke forelaae Afgjørelsen af et særdeles vigtigt Spørgsmaal, skulde jeg ikke paany opfordre Thinget til at stille sig imod saa Manges Dissert, og deriblandt ogsaa Krigsministerens, men her foreligger et af de allervigtigste Spørgsmaal, som vi kunne faae til Afgjørelse, nemlig det, om Regjeringen er berettiget til at indrette Instituter, som aarligt kunne give Personer Berettigelse til at træde ind i Statens lønede Poster, uden at Thinget er Herre over at nægte Lønningerne. Bortseem vi den Beslutning, som sidst blev tagen, uden at holde os til den modificerede Bestemmelse, som foreligger her i Dag, saa lade vi, efter min Betragtningmaade, ikke alene det vigtige Spørgsmaal staae uafgjort, men vi afgjøre det i den modsatte Retning, vi indrømme, at Ministeriet har den nævnte Berettigelse, thi ingen anden Bevæggrund kunde bringe os til at træde tilbage. Dersom den ærede nuværende Minister ved det subsidiaire Forslags Vedtagelse blev hæmmet i nogensthemst af de Foranstaltninger, der ere nødvendige til Armeens Vedligeholdelse, til Officeersclassens Vedligeholdelse, ja, jeg vil gaae meget videre, jeg vil sige til selve Landcadetcorpsets Vedligeholdelse, saa kunde man sige, der var nogen Grund til at stemme derimod, men noget Saadant er ikke Tilfældet. Enhver Officeer, som for Dieblisset er paa Gage, enten i virkeligt Nr. eller som Overcomplet, bliver ved at beholde denne Gage urørt, uantastet, enhver Person, der ved sin Optagelse enten paa Høistolen eller i Landcadetcorpset er givet grundet Udfigt til, grundet Haab om, naar han har fyldestgjort de stillede Fordringer, at komme ind paa Gage, bliver ikke berøvet denne Udfigt, — der ligger kun en Tid imellem, inden nogen Ny kan træde ind i dette Forhold. Det er ikke noget Usædvanligt; men noget, der er skeet mange Gange, at der 1/2 Aar før Antagelsen af Cadetter fra Krigsministeriet udgaaer en Bekjendtgjørelse, som fastsætter, hvormange der skulle antages, under hvilke Vilkaar de kunne antages, kortsagt, alt det Samme, som nu kan siges. Det staaer i Krigsministerens Magt ved en simpel Bekjendtgjørelse at gjøre de Paagældende opmærksomme paa, at de ved Antagelsen til Cadetter nu ikke mere ere stiftre

paa at kunne komme paa Gage strax, efterat de have aflagt den behørigte Prøve, men de ere dog paa ingen Maade udelukkede fra ethvert Haab derom, og de kunne i alt Fald have stor Fordeel af at komme paa Cadestolen; thi de have for det Første den Fordeel, at de faae, som ikke er fri, saa dog en lettet Opdragelse, og for nogle er den endog aldeles fri. Naar Hans Majestæt dernæst udnævner dem til Officere, saa staae de, indtil de komme ind i den virkelige Hær, som Officere i Krigsreserven, og deres Børnepligt bliver derved fyldestgjort i en heldigere Stilling, end om de skulde fyldestgjøre den som Soldat. Det staaer dernæst i Krigsministerens egen Magt at udnævne dem til Repetenter, og af den Sum, som er indrømmet til Repetentgage, kan han, saalænge de blive ved Stolen og anvendes derfra, give dem virkelig Cadetgage, som ligger Officeersgagen temmelig nær. Der vil altsaa endnu blive mange Hjælpe midler tilbage for Overgangstiden. Der er bleven gjort den Indvending mod denne Disposition, at man ved at indskrænke Cadetternes Antal indskrænkede den forudsatte Afgang for Fædre, der have staaet i Hærtjenesten eller staae der endnu og ere trængende til at faae deres Børn opdragne og oplærte frit ved Landcadetcorpset, hvortil der findes en vis Sum; som Officereerne for en stor Deel selv have sammenstuet, ved Bidrag af deres Gager, og hvortil man kan sige, at de endnu bidrage. Men ogsaa i den Henseende kan Ministeren tage saadanne Forholdsregler, at denne Indvending kunde blive afhjulpen, og det paa en for Fædrene langt bedre, langt fuldstændigere og langt nyttigere Maade, end naar de nuværende Forhold vedblive. Vi have hørt, at under de nuværende Forhold er Antallet af dem, der antages til Cadetter, allerede blevet betydeligt indskrænket; Antagelsen skeer ved en Concurrance, og ved denne første Afgangsexamen er der ikke Spørgsmaal om, hvorvidt de, der indstille sig dertil, høre til de Berettigede eller til de Ikkeberettigede, og blive de ikke optagne som Cadetter, kunne de heller ikke nyde godt af dette Fond. Naar Ministeren derimod her i Thinget indbragte et Lovudkast, hvorved han blev berettiget til at raade over